Opsang
for Kvindens ret
Dansk Kvindesamfund
tilegnet

Hvem rejser sig, hvem sagde: her blir ej ret på
så længe du alene skal sige hvem der
Du blev sagde først i højden, sidst jorden underlagt,
men grunde ret for den, det står ej i dim
magt.
For længe enehavde, for bredden og den plads,
der vant at bringe fredet og din kvindelige - kaos
du satte ikke kvinden for ret for fred,
misvisning i dom, par sat, du ligger stål bredde
Du tomte elementet, du fandt naturens tvang
så du må tvang for dig som hun dør i din stad,
men indad ideliseret i grænsen ert, stål
og udad ideal reaktion, som dig var alles mål.
Lost samfund har du stjernet i den dag ligge
og ideal.
På andre pinden går det, og du er dens tvang
Dog ikke du alene. hvem står den værste tom.
Jeg for du hjemmet svaret: det gjælder vor børn.
Dens navn jeg spørdig: vil du ej to mig med
Ti ret for blares jagen, alene den gir fred.
Den er det, du har krænket, og ret blev vært for
Ti ret for blares jagen. bag ej ind den ene
dig,
mig.
Bjørnstjerne Bjørnson
Aulestad august 1906